

អញ្ជូនស៊ី កប់ ថ្លៃ ការងារ

រឿង ចាំបញ្ចប់សត្វស៊ីផ្លែឈើ

រៀបរៀងដោយ : លោក បេច យេក

រូបភាពដោយ : លោក សុភាព

សៀវភៅរឿងព្រេងនិទានអំពី “បុរសចាំបាញ់សត្វស៊ីផ្លែពោន”

របស់ជនជាតិទំពួន ខេត្តរតនគិរី

បោះពុម្ព លើកទី ២ ចំនួន ២៥ ក្បាល

ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៤

បើចង់បានព័ត៌មានបន្ថែមទៀត

សូមទាក់ទងមកតាមអាស័យដ្ឋានខាងក្រោមនេះ

អង្គការសហការ (ICC)

P.O BOX 612

ភ្នំពេញ កម្ពុជា

Tel : 023215200 or 364941

ឬ

P.O BOX RK-003

បានលុង ខេត្តរតនគិរី

Tel : 075974029

Folk tale written in Tampuan language of Rattanakiri province, Kingdom of Cambodia. 25 copies printed, November.2004. For more information or copies contact the address below.

P.O BOX 612

Phnom Penh Cambodia

Tel : 023215200 or 364941

or

P.O BOX RK-003

Banlung Rattanakiri province.

Tel : 075974029

ពូ សើត ពែ ទី កាម៉ាក់ ម៉ោញ ដួស
ឆ្មក់ ស្រាត់ ឆ្មក់ ទីងគង ឡាំ ប៉ាត់ ព្រី ។
រ៉ែវី ប៉ប័ ថ្លៃ កាឆៀល ជីល សា វ៉ាសាក ។

វើវី កា ប្រើត៍ កាណាប់ ។ កេះ ប្រើត៍ កេះ ញ៉ា
កេះណោះ វើវី កា សីត ប៉ាត៍ ហី តែប ម៉ាំង
ណោះ ។ តារ កាំលី ផ្សងម៉ាំង រឿវ រេភាត
ម៉ោញ ទង វើវី រឿក៍ ស្រោត៍ រឿក៍ ទីងគង
ឡាំ កប់ កាវើវី ប៉ាត៍ កាណាប់ ប្លៃ កាឡើល
វើវី ណោះ ។

ទីល ប៉ាត់ តើម កាឆៀល វ៉ែវី ម៉ុត កប់

កាណុង

កាណាប់ ។

វ៉ែវី វ៉ែវី កប់

ម៉ោញទ្រូ

ឡើង ណោះ

ពី៖ ប៉ាទ្រូ ប៉ង តាប៉ង ឡើង តោ សា ប្លើ
កាឆៀល ប្លប់ ទ្រង ពីរ ប៉ុរ ឡាច់ ទ្រង
ប៉ាអច់ ហង កាវ កាឆៀល ណោះ ។ វ៉ែវី
កាកីន កាណុង ពុត វ៉ែវី ផា៖ «ប៉ាទ្រូ រា វេ !
សាមគី កា ជីល រាញ៉ា សា ប្លើ កាឆៀល រា
ពៃ» ។ ប៉ាទ្រូ កា ឡាំ ចាំ ក្យាម ចាំ ក្យាម
ប៉ាត់ ចាវ វ៉ែវី កប់ ប៉ាទ្រូ ផា៖ «ញ៉ា ឡាក់កា
បោ ប៉ាណូស ?»

ប៉ាទ្រូ ហៃ ឡាលេ ឡាឡូ ប៉ាទ្រូ ប៉ប រើរី រើរូ
 កប់ កាណុង កាណាប់ ។ ប៉ាទ្រូ ម៉ុត ទម រើរី
 កាណុង កាណាប់ ណោះ ។ រើរី តាត់ រើប្រឹត
 តោ ។ ប៉ាទ្រូ ឡាអិក ហាចំ កា អូ សាំប៉ត ។
 ប៉ាទ្រូ កា អ្សក់ តាំង សាប៉ាន់ សុះ ហត់ អ្សប
 ទុំ ឡោង ឡោង កាខាក់ កេះណោះ ប៉ាទ្រូ
 ប៉ាន់តុ ប៉ាណូស ណោះ កាខាក់ ។ ប៉ាន់តុ
 ហាចំ កា អូ សាំប៉ត ។ ប៉ាទ្រូ ផាះ «តោ កេះ
 ប៉ាណូស អា » ។

ប៉ាទ្រូ កា សីត អ្សក់ វ៉ាស អំប៉ាស តាគី
អំព្រួយ វ៉ែវី ។ កេះណោះ ប៉ាទ្រូ សីត វ៉ាង៉ាប់ ។
ប៉ាណូស ណោះ អ្សវ ហៃ ប៉ាទ្រូ ហាចំ កា អូ
ប៉េប័ ។ វ៉ែវី កា អ្សក់ វ៉ាស អំប៉ាស វ៉ិក សីត
កាវ៉ែវី ប៉ាគី ហី ។ ទីល ប៉ាគី ហី ពូ ប៉េប័ វ៉ែវី ទី
វ៉ាស អៀង ។ កាម៉ាញ៉ូ វ៉ែវី អំប៉េញ៉ូ ផា៖ «វ៉ាស
អំប៉ាស ឡើង ចំ ឡុក ទី កា អីស អៀង ខាក់
អា ? » វ៉ែវី ផា ៖ «វ៉ាស ប៉ាទ្រូ អន់ កា អាញ
អា» ។ កេះណោះ វ៉ែវី អ្សក់ សាណេរី ណោះ
តាគី យុវ ។ ចាង័ វ៉ែវី ប៉េប័ ឡើង ហី វ៉ែវី ផា៖
«យើយ ញ៉ា ចាង័ ទី វ៉ាស អៀង ខាក់ តោ»
វ៉ែវី កា ឡាំ ចាចាក ប៉ាគី ហី ចាង័ វ៉ែវី
កេះណោះ អំប៉េញ៉ូ ផា៖ «ចាង័ ប៉ាគីចំ អីស
ឡាំ ណាំង វ៉ាស អំប៉ាស អៀង ខាក់ អា? »

វើវី តើល ផា៖ «អូ ទី ឡាំ ណាំង ប៉ាត់ចំ អុះ
 អាញ ឡាំ កប់ ប្លែ កាឆៀល អាញ សាមគ៍
 កា ជីល សា ប៉ាត់ អាញ កប់ ពី៖ ហិ ប៉ាទ្រូ ។
 ប៉ាទ្រូ ប៉ប អាញ កាណុង កាណាប់ វើវី កា
 មុត ទម អាញ ។ អាញ កា តាត់ អំប្រឹគ៍ តោ
 ណោះ ហង ប៉ាទ្រូ តាត់ អំព្មយ វ៉ាស អា កា
 អាញ អា» ។ ចាង វើវី ផា៖ «អន់ អាញ កប់
 ណើ ចាង កាណាប់ អិស ណោះ» ។ ចាង
 វើវី ផា៖ «អ្សគ អិស អូ ដាម អត់ ត៖ ចាង
 អន់ទៀ តោ ដៃស ចាង»

ចាង្រី រើរី ណោះ ម៉ាំង ណោះ រុ ប្តាក់
 តែប រុះ ។ រើរី ចាណាង ប្លែង តារ កាវើរី
 ប៊ុច ឡាំ កប់ ។ តារ កាំលី ផ្កងម៉ាំង រុរី
 រេភាត ម៉ោញ ទង រើរី កា រុរក់ ស្រាត់ រុរក់
 ទីងគង ឡាំ កប់ កាវើរី តាទិច ហង ។

ម៉ោញទ្រូ ឡើង ណោះ ផាខី ពីះ ប៉ាទ្រូ ប៉ង
 តាប៉ង ឡើង តោ សា ប្លែ កាវើរីល ប្លប់

ទ្រង ពីរ ប្លុរ
 ទ្រង ប៉ារម្រ ។
 រើរី កា ហោក
 កាខាក់ ។ រើរី
 ផាះ «ទី រ៉ាស

ហង ដេល អា» ។ ប៉ាទ្រូ កា ឡាំ ថាំ ក្យាម៍
 រើរី ។ ប៉ាទ្រូ ប៉ប៍ រើរី កាណុង កាណាប់ ប៉ាទ្រូ
 កា ម៉ុត ទម ឡាអិក រើរី កាណុង ណោះ ។
 រើរី អូ ដាម៍ អត់ កា ម៉ាក់មើរ រើរី កា តៅ
 តាទិច ។ ប៉ាទ្រូ ប៉ប៍ រើរី តៅ កេះ ប៉ាទ្រូ
 សីត អ្សក់ វ៉ាស អំប៉ាស សាណើ សាត
 សាណើ រ៉ោះ តាត់ អំព្យយ រើរី ។

“ឡាច កេះ”

រឿងព្រានព្រៃចាំបាញ់សត្វឈ្នួសស៊ីផ្លែពោន

១- ថ្ងៃមួយមានព្រានព្រៃម្នាក់ ធ្វើដំណើរទៅព្រៃមួយដោយ កាន់ព្រួញនិងស្មារទៅជាមួយផង ។ ពេលទៅដល់ព្រៃគាត់បាន ឃើញផ្លែពោនដែលសត្វស៊ីថ្មីៗ ។

២- ដោយស្មានតែសត្វឈ្នួសស៊ី គាត់ក៏រៀបចំធ្វើកន្លែងមួយនៅ ក្បែរដើមពោននោះ ដើម្បីចាំបាញ់សត្វឈ្នួស ។ ធ្វើរួចគាត់ក៏ ត្រឡប់ទៅដេកនៅឯផ្ទះវិញ ។ ពេលមានវាវម្តងព្រានព្រៃបាន ក្រោកឡើងកាន់ព្រួញនិងស្មារទៅចាំ បាញ់សត្វឈ្នួស ។

៣- មួយស្របក់ក្រោយមក គាត់ឃើញខ្មោចមួយចេញមករើស ផ្លែពោននោះស៊ី វាដើរ ង៉ោលត្រង៉ោលស៊ីផ្លែពោនចូលផ្ទុកតាម មាត់ចេញផ្តុចតាមគូថ ព្រានព្រៃឃើញដូច្នោះ ក៏គិតក្នុងចិត្តថា៖ « អែយ៉ា ! ខ្ញុំស្មានតែសត្វឈ្នួសតាមពិតខ្មោចទេតើ ដែលស៊ី ផ្លែពោននេះ » ។ ពេលខ្មោចដើរមកជិតកន្លែងគាត់ខ្មោចនិយាយ ថា៖ « យី ! ដូចជា ធំក្លិនមនុស្ស » ។

៤- ខ្មោចដើរស្រង់ក្លិននោះក៏ឃើញព្រានព្រៃនៅក្បែរដើមពោន រួចក៏សង្កត់គាត់ជាប់ ។ ព្រានព្រៃធ្វើពុតជាស្លាប់ ទោះជាខ្មោច

ចាក់ចង្កេះ យ៉ាងណាក៏ដោយក៏គាត់ មិនកំរើកទាល់តែសោះ ។
ឃើញដូច្នោះខ្មោចក៏យកខ្សៀវ ស្ពាន់មកជក់ថ្នាំ ខ្សៀវស្ពាន់នោះ
ឆេះកំដៅឡើងក្រហម ហើយវាក៏អុជព្រានព្រៃនោះ តែគាត់ស៊ូ
ទ្រាំមិនកំរើកដដែល ។ ឃើញដូចនោះ ខ្មោចក៏នឹកក្នុងចិត្តថា៖
« អូ!មនុស្សនេះពិតជាស្លាប់មែនហើយ បានជា មិនកំរើក »។
៥- ពេលដឹងថាព្រានព្រៃនោះស្លាប់ហើយ ខ្មោចក៏ទៅ យកខោ
អាវជាច្រើនមកអោយគាត់ រួចក៏ចេញបាត់ទៅ ។ ព្រានព្រៃ
ក្រោកឡើងរកមើលខ្មោចមិនឃើញក៏ស្តាយខោអាវធ្វើដំណើរ
ត្រឡប់ទៅផ្ទះគាត់វិញ ។ ទៅដល់ផ្ទះប្រពន្ធសួរថា៖ « តើខោ
អាវនេះបងបានមកពីណាមេចក៏ច្រើនម៉្លេះ ? » ព្រានព្រៃឆ្លើយ
ថា៖ « ខោ អាវទាំងអស់នេះ ខ្មោចអោយបងទេ » ។ យល់
សេចក្តីហើយប្រពន្ធគាត់ក៏យកខោអាវទាំងអស់នោះទៅហាល
ពេលនោះសម្លាញ់ព្រានក៏ឃើញហើយសួរថា៖ « យី !
ឯងបានខោអាវមកពីណាច្រើនម៉្លេះរឿ ? » ។

៦ ព្រានព្រៃបានរៀបរាប់រឿងរ៉ាវទាំងអស់អោយសម្លាញ់របស់
គាត់ស្តាប់ ហើយសម្លាញ់គាត់បានសុំកន្លែងដែលគាត់ចាំបាញ់
សត្វនោះទុកអោយវាទៅចាំម្តង ។ ព្រានព្រៃបានប្រាប់គាត់ថា៖
«ក្រែងឯងទ្រាំមិនបានក្រែង ស្លាប់ទេ ដឹង»មិនអីទេអោយតែ
ឯងព្រមអោយ ។

៧-យប់នោះសម្លាញ់គាត់ដេកមិនសូវលក់សោះ ។ លុះមាន
រងាវម្តង សម្លាញ់គាត់ក៏កាន់ស្នា និងព្រួញ ទៅចាំ បាញ់សត្វ
ល្អ្លូស នៅកន្លែងដើមពោន ។ មួយស្របក់ក្រោយមកខ្មោច
នោះក៏ចេញមករើសផ្លែពោន វាដើរ ង៉ោលត្រង៉ោលៗ រើស
ផ្លែពោនស៊ីផ្អកតាមមាត់ចេញផ្តុចតាមគូថ ។ ឃើញដូច្នោះ
សម្លាញ់គាត់ អរណាស់គិតក្នុងចិត្តថា៖ «អញប្រាកដជាបាន
ខោអាវហើយ» ខ្មោចឃើញបុរសនោះក៏សង្កត់ជាប់ ។

៨- ខ្មោចបានធ្វើដូចលើកមុនដដែលតែបុរសនោះទ្រាំមិនបាន
ក៏ស្លាប់ទៅ ។ ខ្មោចក៏យកខោអាវរហែក និងខោអាវចាស់ៗ
មកអោយបុរសនោះ។ ១៧

“ចប់”

Prepared for first online distribution in March 2015 by

អង្គការសហការអន្តរជាតិកម្ពុជា

International Cooperation Cambodia

P.O. Box 612, Phnom Penh, Cambodia

Tel: 092-469-934 / 075-974-029

info@icc.org.kh

<http://www.icc.org.kh>

This work is dual licensed under either of these Creative Commons licenses:

- Attribution-ShareAlike 4.0 International License.(Cc-BY-SA) To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>.
- Attribution-NonCommercial-ShareAlike (CC BY-NC-SA) To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>.

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

for any purpose, even commercially.

The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the license terms.

Under the following terms:

Attribution — You must give appropriate credit, provide a link to the license, and indicate if changes were made. You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.

ShareAlike — If you remix, transform, or build upon the material, you must distribute your contributions under the same license as the original.

No additional restrictions — You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.